

Sygn. akt III KZ 15/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 31 marca 2016 r.,
w sprawie **P. D.**,
skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.,
zażalenia obrońcy skazanego,
na zarządzenie upoważnionego Sędziego VII Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 4 grudnia 2015 r.,
o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 lutego 2015 r. P. D. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.k., za które wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł.

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 10 lipca 2015 r. po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego P. D., w części dotyczącej orzeczenia o karze i podnosząc zarzuty obrazy prawa materialnego tj. art. 25 § 1 k.k. oraz naruszenie przepisów art. 457 § 3 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 4 grudnia 2015 r., upoważniony Sędzia VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w O. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego P.D., wobec uznania, że kasację oparto na innych powodach, aniżeli wskazane w art. 523 § 1 k.p.k.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł skazany P. D., podnosząc jedynie, że się z nim nie zgadza.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. lub w art. 429 § 1 k.p.k., albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k. Zgodnie natomiast z art. 523 § 2 i 4 k.p.k., kasację na korzyść skazanego można jedynie wnieść w przypadku skazania na karę pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia: ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz kasacji nadzwyczajnych wnoszonych przez podmioty określone w art. 521 k.p.k. Z przepisów tych wynika zatem, że kasacja strony wniesiona wbrew ograniczeniom z art. 523 § 2 k.p.k., w której nie podniesiono uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k., jest niedopuszczalna i ma tu zastosowanie rozwiązanie przyjęte w art. 530 § 2 k.p.k. lub art. 531 § 1 k.p.k.

W niniejszej sprawie P. D. wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Tymczasem treść kasacji obrońcy skazanego nie zawierała żadnych uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. W związku z tym kasacja nie spełniła wymogów koniecznych do jej przyjęcia i rozpoznania w świetle art. 523 k.p.k., czego skutkiem była odmowa jej przyjęcia.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.